

Aftalen *opfyldes*.*) (Skal Levering ske efterhaanden, og skal Betaling erlægges særskilt for hver Levering, kan Kommissionæren forlange Provision af de Leveringer, som er gaaet i Orden). Hertil er dog føjet, at naar Trediemands Forpligtelse ifølge Aftalen ikke opfyldes, er Kommissionæren alligevel berettiget til Provision, saafremt dette skyldes Kommittenten eller en Hændelse, som denne ikke kunde have paaberaabt sig overfor Trediemand, hvis han selv havde afsluttet Kontrakten. Kommissionæren — og dette gælder ikke blot Handelskommissionærer — har desuden Krav paa særlig Godtgørelse for Udgifter til Porto, Telegrammer, Telefonsamtaler og Forsikringspræmier samt for andre beføjede Udgifter, forsaavidt ikke Provision eller andet Vederlag er beregnet paa at skulle udgøre Betaling ogsaa for dem. Han kan ligeledes beregne sig Godtgørelse for Afgivelse af Lager- rum eller andet Oplagssted og for Transport og Arbejde af lignende Art, selv om han ikke i saa Henseende har haft nogen særlig Udgift. Endvidere er det bestemt, at Salgskommissionæren, som har givet Kommittenten Forskud paa Købesummen, eller som i øvrigt i Anledning af Hvervet har noget Krav mod Kommittenten, har for saadan Fordring *Panteret* i det Gods, der er tilstillet ham til Salg, naar han eller nogen paa hans Vegne er i Besiddelse af Godset eller af Konnossement eller Fragtbrev af saadan Beskaffenhed, at Afsenderen ikke uden at forevise det kan raade over Godset. Er Kommissionæren Handelskommissionær, har han Panteret ogsaa for Fordringer, som hidrører fra *andre* Kommissionshverv fra Kommittenten, saafremt denne er Handlende, og Hvervet falder indenfor hans Bedrift. I Kraft af den Salgskommissionæren saaledes hjemlede Panteret kan han, forsaavidt hans Sikkerhed ellers vilde udsættes for Fare, *holde Godset tilbage*, naar Kommittenten fordrer det udleveret, og i øvrigt undlade at følge hans Forskrifter. Dog maa Kommissionæren ikke sælge Godset imod Kommittentens Villie — undtagen naar det er udsat for hurtig Fordærvelse eller dets Beva-

*) Dette er det modsatte af, hvad der tidligere antoges i dansk Ret og endnu er den herskende Anskuelse i England, hvor Provisionen antages fortjent ved Retshandelens Afslutning uden Hensyn til, om den gaar i Orden.